Ч. 121. Четвер 8 (21) червня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Окуповані краї.

Предложене спільним Мінїстерством скарбу делеґациям справоздане о зарядї Босни і Герцеґовини стрітило ся в буджетовій комісиї австрийскої делеґациї з прихильною — як звістно — оцінкою. І дїйстно вистане переглянути то справоздане, аби пізнати, кілько зроблено, аби надати Боснї і Герцеґовинї вигляд цивілізованих країв, котрим они так ярко відбивають вже тепер від своїх балканьских сусїдів. Справоздане підносить неутомиму енерґію і працю „кольонїзатора“ бл. п. Калляя, котрий з великим розуміньем потреб краю і оживлений правдивою прихильностию для его населеня, влив нове житє в ті давнїйше турецкі посілости, так занедбані під економічним і культурним взглядом. Виповнив він порученє, вложене на Австрию берлиньским конґресом, в спосіб справдї знаменитий.

Справоздане на основі табеляричних зіставлень виказує ясно, кілько треба було труду і материяльних жертв, аби окуповані краї поставити на нинїшнім уровени культури і добробиту, аби уладити неможливі відносини аґрарні, завести лад в справі віроісповідній, піднести просьвіту заложенєм ріжних народних шкіл, звернути на властивий шлях торговлю і промисл, примінити спосіб кредиту до вимогів продукциї. Треба було також невідкличнo перетворити управу фінансів і заржавілий турецкий лад податковий на новочасну систему, перевести катастер, піднести судівництво на висоту згідну з новочасними понятями, сотворити комунїкацийний рух вибудованєм численних гостинців і зелїзничої сїти, розслїдити науково ті краї, їх скарби, а вкінци піднесенєм місцевої праси і закладанєм розличних товариств розбудити серед краєвого населеня публичне житє і суспільний рух. Була то великаньска задача і єї виповнено в розмірно короткім часї.

Після послїдного спису населеня, виготовленого ще турецкими властями в р. 1875, числила Босна і Герцеґовина округло 1 міліон населеня. Від часу окупациї переведено три списи населеня. Перший, споряджений в роцї 1879, виказав 1,158.000 мешканців, другий в 1885 роцї 1,336.000, а третий в 1895 роцї 1,568.000, в чого 673.000 православних, 548.000 магомедан, 334.000 католиків, 8000 жидів і 3.500 протестантів.

Шкільництво за турецких часів опирало ся головно на основах віроісповідних. Було там в р. 1879 віроісповідних шкіл 535, а ходило до них 23.600 музулманьских дітий. Католицких шкіл було 54. Крім того було 56 православних шкіл народних. Всї школи християньскі числили загалом 5913 учеників. З кінцем шкільного року 1905 було в обох краях 352 шкіл народних, між ними 239 загальних, 103 віроісповідних і 10 приватних. Число учеників дійшло до 35.700. В містах засновано 9 шкіл торговельних, сотворено школи реміснячі, три висші наукові заведеня для дівчат в Сараєві, Мостарі і Банялюцї. Державна учительска семинария в Сараєві і турецкий дім учителїв „Дар-уль-Муалїмін“ достарчують потрібних учительских сил. Три ґімназиї в Сараєві, Мостарі і Тузли числять 1020 учеників, між ними 173 магомедан. Крім того мають Францискани в Високо власну ґімназию. В Банялюцї єсть висша школа реальна, в Сараєві технїчна школа середна і школа для образованя судиїв (каді).

Разом з шireнем просьвіти ішли змаганя управи на поли піднесеня економічного стану населеня. Податкова сила, представлена числами, найлїпше то показує. Десятина за лїта від 1880 до 1906 підносила ся постепенно з 5·5 до 8·7 міліонів; ґрунтовий податок з 580 тисячів до 750 і податок від реальностий з 279.000 до 580.000, домовий податок з 59.000 до 180.000, доходовий з 210.000 до 652.000, податок від вишинку з 94.000 до 220.000, від

---

21)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Дальше).

— Коли говорите о підписї — відозвав ся Ювіт — то може ви порівнували сю карточку з иньшими пробами письма Ґужона?

— Менї то не прийшло на гадку та й не можна було нїчого роздобути, а відтак й не має нїякого значіня. Тут стоїть виразно написано „местник черепахи“ та й в рідній мові того чоловіка а того чей більше як достаточно. Впрочім письмо можна дуже легко змінити.

— А Ґужона ви вже зловили?

— Поки що ще нї. Менї видить ся, що нам прийде ся трохи трудно, але завтра о сій порі буду его мати напевно. Чи може хто в сій справі зажадав вашої помочи?

— Нї, я прийшов сюди лиш з простої цікавости.

Інспектор засьміяв ся. — То хиба не скажу вам нїчого, як я думаю Ґужона зловити. Ви чей здогадаєте ся, дальчого.

— Авжеж, що здогадую ся. Але чи ви розважили ще й иньші можливости? Ґужон може остаточно бути й невинний.

— Не вжеж що може? А хтож би то був иньший.

— Я би мусів насамперед подумати над тим питанєм, заким би відповів на него. Але, як ви гадаєте, чи він винїс трупа?

Реттінґс здвигнув плечима: Може довідаємо ся, коли будемо мати в руках того чоловіка. Головна річ, щоби того чоловіка зловити, а о то я вже постараю ся. Ах, ось і господар, пан Стілєс.

Пан Стілєс був собі чоловік як тичка, жовтий з лиця і заєдно рушав бровами, коли говорив короткими, уриваними реченями.

— Не довідали ся нїчого нового, пане інспектор, що, як? Не викрили нїчого, що, як? Страшна подія в моїм домі — страшна. Чи то ваш приятель?

Реттінґс представив єму Ювіта.

— Страшна річ, що, пане Ювіт? Страшна. А то все так, коли чоловік заходить собі з кровожадними чужинцями, що, як? Пропав дім і єго слава. Нїхто не схоче тут мешкати, що? Чиншівника — крикливого мурина — убили таки мої люди — страшна річ! А ви що на то?

— Я би може щось і сказав на то, як би добре справу розважив.

— Ая, ая — так само як і інспектор?— Старий панок глянув остро Ювітови в очи.

— Може би ви хотїли, щоби я тим заняв ся? — відозвав ся Ювіт.

— Що, як? Щоби ви тим занялись? Я чей не можу того від вас жадати, бо то прецї, як знаєте, належить до полициї. Стало ся нещастє. Полиция, дуже добре — Ґужон мусить бути. Але роздивіть ся, коли ваша ласка. Коли знайдете щось користного для мене, то може я вас і найму, що, як? Прощайте.

Господар вийшов, а інспектор став сьміяти ся? Той не купує кота в мішку—сказав він.

Ювіт піддав першу гадку, щоби зараз іти з того дому, але тота справа так єго заінтересувала, що він постановив на всякий случай розглянути ся докладно по комнатах і таки зараз взяв ся до того.

До передної комнати припирала комірчина, в котрій робило ся купіль, а там була умивальня, котру можна було обертати, а Ювіт почав їй добре придивляти ся. Відтак закликав сторожиху і розвідував ся у неї про Рамове одїнє і білє. Він, як то звичайно мурини, любив парадувати і купував щораз то нове одїнє, що було порозвішуване та порозкладане в спальни так, що аж не було де подїти ся. Але коли Ювіт почав докладнїйше розпитувати ся, пригадала она собі, що виділа тяжкий, чорний верхник, котрий Рамо носив звичайно в найбільшу студїнь.

Ювіт спитав наконець, чи она знає на стілько досить докладно Ґужона, щоби могла осудити, чи він міг би допустити ся такого злочину.

— О скілько я єго знала, пане Ювіт, то був то ввічливий, спокійний і порядний чоловік. — Я не можу того нїяк поняти, щоби він міг щось такого зробити і то ізза черепахи, хоч тото бідне зьвіря й згинуло. Правда, що від поведеня пана Рамо міг він таки зійти з розуму.

— Коли же не знайдено трупа, то чи міг тут в домі хтось добачити якогось чужинця з пакунком або й без него?

— Нї — відповіла сторожиха, — ми вже давно о тім розвідували ся. Коли відкрито убийство і труп десь був щез, не виділи нїко-

овець і кіз з 442.000 до 770.000, від щетини з 77.000 до 80.000 корон.

Загальна довжина зелїзничих шляхів виносила в 1905 році 111 кільометрів звичайного а 1232 кільометрів вузкого шляху. Завдяки тепер викінченому шляхови з Сараєва до сербської і турецкої границї сїть та обіймає вже тепер 1510 кільометрів. Прихід з зелїзницї в р. 1905 виносив 10·3 міліонів корон, розхід 6·5 міліонів.

Перед окупациєю гостинцї простягали ся на 900 кільометрів, а в році 1905 було державних доріг 2000, краєвих 2100 а звичайних 2796 кільометрів.

Розбуджене духове і економічне показує ся на працї. Окупация застала в Боснї і Герцеґовинї 4 часописи, тепер виходить там 19 часописий щоденних, тиждневих і місячних. Також і економічне житє розбудило ся і в обох краях є 296 ріжних економічних товариств.

Вісти полїтичні.

З ради державної. — Угорска квотова депутация. — Анґлійцї супротив жидівских погромів в Росиї. — Подїї в Росиї.

На вчерашнім засїданю палати послів раджено дальше над промисловою новелею. Галицкі посли домагали ся, аби постанова новелї, що кождий купець має мати доказ уздібненя, почала обовязувати в Галичинї аж по 5 лїтах. Під тим услівєм згодили ся польскі посли голосувати за новелею. Остаточно дискусиї не переведено до кінця і наради будуть відбувати ся на слїдуючім засїданю. — При кінци засїданя запитав пос. ґр. Штернберґ президента палати, чи він схотїв би викликати в палатї протести против погромів жидівских в Росиї, так як то зробив парлямент анґлїйский. В інтересї всїх держав лежить охорона безпечности житя і майна своїх горожан в Росиї. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Вчера по полудни розпочала наради угорска квотова депутация в присутности президента міністрів дра Векерлього, котрий мав удати ся до Відня на обід до ґр. Ґолуховского, але з огляду на засїданє оправдав свою неприсутність. Депутация ухвалила радити над розділом квоти за лїта 1905, 1906 і 1907, але цїлком віддїльні від предложень, які будуть поставлені що до будучого уложеня відносин. По скінчених нарадах відбудуть ся імовірно устні переговори з австрийскою квотовою депутациєю і в тій цїли порушено справу висланя комітету з 7 членів до веденя переговорів з австрийскою депутациєю.

В анґлїйскій палатї послів поставив пос. Торней до правительства запит, чи перед гостиною анґлїйскої фльоти в Кронштатї не належало би починити российскому правительству представлень в справі поступованя урядників супротив российского народу. Дальше питав, чи відомо правительству о тім, що в Ризї вішають хлопців і дївчата? Пос. Гардік покликує ся на депешу 5 членів державної Думи, в котрій они доносять, що убийства Жидів викликує і офіцияльно підпирає российске правительство, та висказує думку, що то повинно бути достаточною підставою, щоби вплинути на Росию і запобігчи злочинам, які противлять ся цивілїзациї. Державний секретар Ґрей відповів, що не може Росиї чинити бажаних представлень і що о згаданій депеші не має урядової відомости.

Vossische Ztg. доносить з Петербурга, що загальний полїтичний страйк в Росиї має вибухнути найпізнїйше дня 26 с. м. Буде він обіймати цїле економічне житє, а по части буде мати знамена оружної ворохобнї. Провідниками того страйку суть посли робітничі і селяньскі, що належать до думи. Полїцийні власти ладять ся до здавленя вибуху. Петербург вже без хлїба, позаяк пекарі розпочали безробітє дуже добре з'орґанїзоване. Деякі склепи спроваджують хлїб з доохрестних місточок, але роблять то тихцем, побоюючи ся, аби революцнонїсти не спинили довозу. — У войскових российских кругах проявляє ся вже утомлене воєнним станом, а заразом немиле заклопотанє з причини чим раз більшого непослуху в рядах вояків. Daily Tel. доносить з Одеси, що 14-ий п. стрільців знов збунтував ся і треба було арештувати 10 офіцирів і 160 вояків. Подібні бунти войскові вибухли також в Києві і инших містах.

Новинки.

Львів, дня 20-го червня 1906.

— Ткацкий промисл в Стрийщинї. Бажаючи покласти основи для орґанїзациї промислу ткацкого в Стрийщинї і дати своїм людям средства до заробкованя, вислав видїл стрийскої фiлїї „Просьвіти" в році 1904 чотирох учеників до краєвої школи ткацкої в Ланцутї. На рік шкільний 1904/5 вислав видїл до тої школи вже дванайцять учеників зі стрийского повіта. Таке саме число учеників побирає науку ткацтва в тій самій школї і в біжучім році шкільнім. Чотири з тих учеників кінчать в біжучім році шкільнім науку обняту плянами приписаними краєвим Видїлом для промислових шкіл, а прочі вісїм будуть побирати науку ще через один рік. Позаяк після заявленя дирекциї школи ткацкої в Ланцутї, ученики, котрі в 1906 р. кінчать науку, оказали великі поступи і замилованє до тої галузи промислу, видїл стрийскої фiлїї „Просьвіти" порішив вишукати для них за границями краю відповідні фабрики або школи промислові, в котрих могли би они ще основнїйшого образованя набрати. Всї ті ученики мають приміщенє і цїлковите удержанє в бурсї заложеній при краєвій школї. Яко відплату за удержанє ученики побирає заряд згаданої бурси стипендиї призначені для них краєвим Видїлом. Недостаючу часть покривають ученики з своїх зарібків, бо за роботи роблені учениками в школї при працї дістають они відповідну винагороду. Доходи, які ученики мають з виконуваня робіт, покривають у старших учеників не лиш недостаючу часть до стипендий, але і вистарчають і на справленє цїлковитої одежи, а крім того кождий ученик вертаючи на ферiї шкільні до дому, привозить з собою ще кільканайцять корон. На удержанє молодших учеників т. є. тих, котрі перший рік суть в школї, мусїв видїл фiлїї „Просьвіти" причинитись кількократно одноразовими датками.

— Абітурієнти реальних шкіл на унїверситетах. У нового мінїстра просьвіти, д-ра Мархета, була в пятницю на авдиенциї депутация учителїв реальних шкіл з просьбою о виданє розпорядженя, щоби іспит зрілости в реальних школах управняв до вступу на унїверситет. Др. Мархет заявив, що на будуче буде старати ся вводити сему бажаню.

— Першу мужеску приватну ґімназию у Львові отвирає у вересни с. р. за дозволом краєвої ради шкільної др. Константин Лучаковский, професор ґімназиї ім. Франц Йосифа у Львові. З ґімназиєю буде получена і приготовляюча кляса. За міpною оплатою буде мати приступ до ґімна-

---

го; були би працї єго зараз задержали. Та й сторож посьвідчив, що около того часу не входив анї не виходив нїхто чужий, коли служниця застала трупа і зімлїла.

В тій хвили надійшов писар з бюра господаря і передав Реттінґсови якусь карточку.

— От і маємо — відозвав ся інспектор. — Знайшли пробу Ґужонового письма. Чи хочете подивити ся? З мене не ґрафольоґ,[1]) а впрочім цїла тота істория менї досить ясна.

Ювіт взяв карточку. — То иньше письмо як на тамтій карточцї — сказав він — що писана червоним чорнилом. Слова „местника черепахи" писані невиробленим, грубим і великим письмом, а се єсть мале, гарне і порядне, поминувши то, що черти трохи дрожачі, як би писані скалїченою рукою.

— То не має нїякого значіня — обставав Реттінґс при своїм; — розслїди рукописий не варті нїчого. То дитиняча забавка змінити власноручне письмо а до того ще коли Ґужон так красно пише, як ви кажете, то може свій почерк тим лекше змінити. Мусите працї самі признати, що всяке доходженє письма не змінить нїчого в тім, що написане на карточцї. Не хочу вже й говорити о сокирі та й о тім, що він сказав до служницї.

— Ну — сказав на то Ювіт — може й нї. А може би ви — тут звернув ся Ювіт до писаря — сказали менї дещо. Насамперед якого характеру був Ґужон.

— О скілько знаємо, то був дуже добрий чоловік. Нїхто на него не жалував ся, от хиба що був трохи недбалим та лишав иноді ведерце з вуглем на сходах або загубив лопатку, на котру відтак люди спотикали ся. Щоби він допустив ся убийства ізза черепахи, того би не були нїколи подумали, хоч він зьвіря дуже любив.

— А черепаха вже згинула, правда?

— Згинула.

— Чи є у вашім домі який піднос?

— Лиш на вуглє і тяжкі пакунки. Ґужон виходив часто на нїм з вуглем на гору, він мав під своїм доглядом піднос, котрий починає ся в сутеренах.

— Чи склад вугля єсть тут в сім домі?

— Нї, запас для цїлого ряду домів єсть в найблизших двох домах; они в споді сполучені з собою.

— А ви знаєте, як Рамо називав ся на імя?

— На нашім контрактї підписаний він Цезар Рамо.

— Чи він коли розповідав що про якихсь свояків?

— Нї. А правда, раз щось згадував, але тодї був пяний до безтяму та й вже що плїв, не держалось одно другого. Хтось сказав єму, щоби він не робив криків а він на то відповів, що він тут найбільший пан, бо єго брат єсть мінїстром, та ще й більше наплїв таких дурниць. Він говорив так лиш по пяному, а коли був тверезий, то нїхто не чув від него й слова про якихсь єго свояків. Не знаємо нїчого більше про него; нам поручив єго якийсь банк.

— Дякую вам — сказав Ювіт — більше нїчого не хотїв я знати. — Він звернув ся знову до інспектора:

— Дивіть ся, одиноке письмо тут то лїлїове а папір листовий кольоровий і перфумований та й з моноґрамом, вельми характеристичне для богатого мурина. Карточка, що була припилена на груди у Рамо, написана червоним чорнилом, папір звичайний і трохи замащений, доказ, що она була наперед написана і сюди принесена. Отже висновок з того: наперед обдуманий злочин.

— Ну певно, але чи ви тим хоч о волос близше вияснили справу? Та й чи ви з своїми поглядами близші правди як я?

— Може й нї — відповів Ювіт. — Я поки що ще й не говорю, що знаю злочинця — ви кажете, що знаєте, ну то я вам то й признаю. Але ви не кажете нїчого, хто трупа забрав — а менї здає ся, що я знаю.

— Отже, хто забрав?

— Вгадуйте самі. Я вам лиш тілько скажу, що то не був Ґужон. То був хтось, кого й ви знаєте, та й вже навіть згадували єго.

(Дальше буде).

[1]) Ґрафольоґами називають знатоків письма, котрі уміють розпізнавати не лиш подібність письма, але й вдачу, характер а навіть і стан того, чиє письмо.

зиї молодїж без ріжницї віроісповіданя і народности. Язик викладовий ґімназиї буде польский.

— Дрібні вісти. Будова нового судового будинку в Станиславові розпічне ся на весну 1907 року і буде коштувати 1,900.000 корон.

— Гради. Як доносять з ріжних сторін галицкого Поділя, упали там в послїдних днях гради і наробили великої шкоди в землеплодах. Збіжа були декуди обезпечені в краківскім товаристві. Богато господарів, не надїючи ся зібрати зерна, переорює збите збіже.

— Крадїж мілїона франків. До Daily Mail доносять з Нового Йорка, що один молодий чоловік, урядник народного банку в Новім Йорцї, син одного з директорів того банку, названием Гарвей, здефраудував мілїон франків готівкою. Був він пильним робітником і тїшив ся великим довірєм настоятелїв. Згадану суму мав перенести з одного бюра того банку до другого. Тимчасом Гарвей забрав гроші з собою і утїк. Крадїж зголошено в полїциї аж два днп по утечи дефраўданта.

— За наливанє живих телят водою, аби додати їм штучно більшої ваги, арештувала вчера львівска полїция торговцїв телят Мехля Боґнера і его сина Гедаля, обох з Гологір і засудила старого Боґнера на 10 корон кари.

— Конфіската револьверів. Велику сензацию викликало недавно у Львові арештованє студента полїтехніки Новицкого, родом з Росиї, за те, що закуповував в великім числї револьвери. Говорено, що револьвери були призначені для революционерів в Росиї. Оногди справа закінчила ся тим, що повітовий суд засудив Новицкого на 50 К грошевої кари за переступленє патенту про ношеня оружия, а полїтичні власти приказали ему сейчас опустити границї австрийскої держави. Сконфіскованї револьвери будуть продані на публичній лїцитациї.

— Індияни в Канадї. Після статистичного зіставленя канадийского правительства за р. 1905, жиє тепер в Канадї 107.637 Індиян. Землї посїдають ті Індияни 44.196 акрів (зораних), з чого зібрали 1,000.026 бушлїв пшеницї і вівса. Рогатої худоби мають 44.972 штук, а коний 33.000. З усего приходу, який мали Індияни за минувший рік, припадає пересїчно на кожду родину з пятьох осіб 50 долярів. Що-до просьвіти, то в 303 школах учило ся 10.131 індияньских дїтий.

— Злобна видумка. Оногди подали ми за одною з львівских часописий вість, що в Бібрцї покусав скажений пес о. Винницкого з Залїсець. Як тепер показує ся, вість та неправдива і якийсь несовістний дописуватель впровадив в блуд згадану часопись тою злобною видумкою.

— Центральний комітет підпираня Жидів, що потерпили підчас розрухів в Росиї, скінчив свою дїяльність, роздавши 4,500.000 рублїв. Кишинївский комітет удав ся до центрального в Берлинї о визначенє ему для потерпівших 37.000 рублїв, однако з Берлина надійшло лише 19.000 рублїв з приміткою, що рахунки вже закінчені.

— 444-лїтний процес закінчено оногди в Ніци. Той процес почав ся дня 15 падолиста 1462 р. межи двома громадами Люцерам і Линтоске, в департаментї Альп Марітім за кусень ґрунту вартости около 100.000 франків. Суд в Ніци видав такий засуд, що признав обом спорячим сторонам по половинї того ґрунту. Кошти процесу обчислено на пів мілїона франків, а акти ваги 16.000 клґ. заняли весь старий будинок міскої школи.

— За убитє дитини. Перед трибуналом присяжних судиїв у Львові ставали в суботу 65-лїтний селянин з Дроздович під Городком, Іван Лада і его 22-лїтний син Іван, обжаловані о скритоубийство. Старий Лада, вдовець, вів розпустне житє, а син пійшов его слїдами. Збаламутив молоду дївчину Парасю Галушку, обіцюючи оженитись і хоч та привела в марті с. р. на сьвіт сина, удержував молодий Лада зносини з иньшими дївчатами, впевнюючи та кож їх о подружім намірі. В цьвітни с. р. війшов він до хати Парасї і користаючи, що в комнатї не було нікого, облив лежачу в колисцї дитину вітриолем. Відтак утїк. Дитина померла незабаром серед страшних мук. Арештований Лада спершу випирав ся вини, але опісля признав ся, що налив дитинї до рота вітриолю за намовою свого батька, хотячи в той спосіб увільнитись від матеріяльних претенсий, які мала до него Парася. По переведеню розправи трибунал засудив Ладу на кару смерти через повішенє, а старого на три місяцї строгого арешту. Оборонцї засуджених зголосили відклик по причинї високого виміру кари.

— Положенє в Росиї а заграничні асекурацийні товариства. Росийска часопись „Дума" подає, що царскому повіренникови, б. міністрови Віттому, тому не пощастило ся за границею роздобути для Росиї нових гроший, що в справу позички вмішали ся великі асекурацийні товариства. Як у нас, так і в Росиї товариства обезпечень, асекуруюча маєтки дїдичів, пересекуровують їх рівночасно у великих товариствах обезпечень за границею, звичайно до трех четвертин обезпеченої суми і в той спосіб ратують ся перед великими стратами. В послїдних часах асекурацийні товариства в Росиї потерпіли наслїдком аґрарних заворушень великі шкоди, котрі відбили ся дїймаючо передовсім на заграничних товариствах. Тому то ті послїдні, не бажаючи дальше виставляти ся на руїну, звернули ся до банкирів з заявою, що коли в Росиї й дальше будуть тревати неспокої, то они збанкротують, а крім того не зможуть виконати своїх зобовязань супротив місцевих членів. Та заява мала велике значінє і рішучо вплинула на невдачу заграничної поїздки ґр. Віттого. Але й росийскі асекурацийні товариства затривожились і наказали своїм аґенциям, щоби дуже обережно приймали до обезпеченя маєтки дїдичів. Аґент має передовсім вивідати ся докладно про відносини між дїдичем а селянами. Коли між ними панує ворожнеча, то аґенти не можуть приймати такого дїдича до обезпеченя.

† Померли: О. Лев Левицкий, парох в Янівцї і перегиньский декан, совітник митрополичої консисториї, дня 18 с. м. в 76-ім роцї житя, а 50-ім сьвященьства; — Вікторія з Невелїчів Литиньска, жена пароха в Телячім, дня 15 с. м. в 62-ім роцї житя; — Франц Теодорович, ем. капітан 30 пп. і урядник тов. для нафтового промислу, в 39-ім роцї житя; — др. Фердинанд Станкевич, лїкар, асистент львівского університету, в 39 ім роцї житя.

Штука, наука і лїтература.

— Skorowidz przemysło-handlowy королївства Галичини вийшов накладом „Лїґи промислової помочи". По списї змісту, що займає 48 сторін, слїдує спис краєвих фірм всїх виробів і всїх інституций, які мають до дїла з витвором і розпродажию тих виробів і взагалї з краєвим промислом і торговлею. Skorowidz узглядняє також рускі фірми, вписуючи їх повні наголовки рускими буквами. Часть інформацийна обіймає 544 сторін 4° друку, а потім іде анонсова часть з 227 сторін. Цїна оправленого примірника з золоченими витисками виносить 5 корон. Замовляти можна на адресу висше згаданої „Lig-и" у Львові.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: В Gazet-ї Lwowsk-ій оголошує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові розписанє оферт на будову маґазинів товарових в Підволочисках, з виключенєм зелїзної конструкциї дахів. — Кошти робіт обчислено на К 74.518. Оферти приймати буде ц. к. Дирекция зелїзниць державних найдальше до 30. червня 1906, до 12 години в полуднє. — Постанови дотично вношеня оферт і пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць у Львові, відділ консервациї і будови, III. поверх, двері ч. 308.

— Цїна збіжа у Львові дня 20 червня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·20 до 8·30; жито 5·50 до 5·70; овес 7·50 до 7·70; ячмінь пашний 6·40 до 6·60; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 9·— до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 20 червня. Палата послів радить нинї дальше над промисловим законом.

Відень 20 червня. Буджетова комісия австрийскої делеґациї вела нинї дискусию над войсковим буджетом.

Варшава 20 червня. До мешканя 74-лїтного посесора дібр Добжелїн, Франца Буковского, прийшло оногди кількох робітників і зажадали полїпшеня свого положеня, прибираючи грізну поставу. Тогди 15-лїтний Юрий Брудницкий, що перебував у Буковского в гостинї, загрозив робітникам револьвером. Наслїдком того наспіло ще яких 150 робітників і убили Буковского та Брудницкого.

Петербурґ 20 червня. В Думі державній польскі посли поставили до правительства інтерпеляцию в справі шкільних приписів у варшавскім шкільнім окрузї.

Петербурґ 20 червня. В Юзівцї, місцевости положеній в катеринославскій ґубернії, устроїло вчера 8000 робітників з копалень вугля збори на зелїзничім дворцї. На зборах виголошувано революцийні промови. Загальний настрій населеня непевний.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).